

És poc, però molt bo

Un punt més. L'Olot empata sense gols contra un bon Alcoià en la tornada de Rodri a la Garrotxa. Els olotins es mantenen fora del descens a tercera

Albert Canal intenta conduir una pilota davant la pressió d'Alfaro (Alcoià) Foto: J. SABATER.

L'Olot va empatar a zero contra l'Alcoià. L'equip dirigit per Rodri, que tornava a la Garrotxa, va sumar un bon punt contra un bon rival, que ben segur estarà en la part alta de la taula i que arribava a terres olotines havent guanyat cinc dels últims sis partits. L'empat, lluitat i treballat, impedeix a l'Olot sumar dues victòries seguides, una fita que aquesta temporada encara no ha aconseguit, però permet als de la Garrotxa mantenir-se fora de les posicions de descens directe a tercera.

De menys a mésEl partit va començar amb una igualtat extrema. Si bé cap dels equips acabava d'imposar el seu ritme, l'Olot intentava aplicar la llei de l'equip local, és a dir, portar el pes del joc i dominar.

Amb molt de toc i molta paciència, els olotins a poc a poc van mossegar terreny al rival, que, això sí, es trobava còmode amb el rol assignat. De fet, les dues primeres aproximacions amb relatiu perill van ser de l'Alcoià. La primera, en el 2', després d'una triangulació entre Francis Ferrón i Alfaro que no va trobar rematador, i la segona, amb una mala rematada del mateix Alfaro, després de la passada d'Isra (7'). Els tímids avisos dels valencians els va respondre l'Olot amb un avís seriós. En un córner servit per Hèctor Simón, Rojas va pentinar la pilota i Germán, al segon pal va rematar amb el cap al travesser (15'). Després de tenir a prop el gol, els garrotxins van intentar tornar a crear perill amb la mobilitat d'Uri, Carlos, Coro i David López. Els atacants disposats per Rodri van intentar inquietar els tres centrals de l'Alcoià, ben plantats, i és que el tècnic visitant, Oscar Cano, va plantejar un 5-2-3 complicat de superar. Amb petites dosis de creativitat, l'Olot va tornar a tenir una bona ocasió de gol a les botes de Coro (27'). L'extrem va rebre una bona passada dins l'àrea i, després de fer un gran control, la seva rematada es va perdre per damunt del travesser de la porteria defensada per Jero. Sense que els dos equips pressionessin gaire el rival, plàcidament es va arribar a la conclusió del primer temps. Abel i Carlos, a puntEn l'inici de la segona part de l'enfrontament, la seriositat de l'Alcoià, que va augmentar la pressió i va dominar en els primers minuts, va intimidar una mica els garrotxins. Tot el terreny que havien guanyat en la primera meitat s'havia de recuperar de nou ja que, només de manera aïllada, i sempre a través d'Uri Santos, excel·lent, l'Olot s'acostava a l'àrea rival. La més clara va ser en el 54', després d'una gran jugada personal de l'hàbil davanter, que va cedir a la frontal i Abel Solé va xutar llepant el pal. La potència del rival va fer plantejar l'esquema al tècnic de l'Olot, Rodri, que va introduir Mestre per David López per formar amb Abel un doble pivot molt més consistent. Hèctor es va desplaçar lleugerament a la banda i aquest mínim moviment va semblar reactivar a l'equip. Tot just un minut després del canvi, Canal va aprofitar un refús per treure's de la màniga un xut que es va enverinar i que quasi sorprèn Jero (63'). En la jugada posterior, el recent entrat al terreny de joc Mestre va tornar a intentar-ho des de la frontal i el porter rival va lluir-se enviant la pilota a córner amb la punta dels dits (64'). L'Olot s'ho creia i Mousa, en una de les seves cavalcades des de l'esquerra, va fer una brillant jugada que no va aprofitar per poc Carlos. La rematada del pitxitxi de l'equip garrotxí va marxar per poc (67').

El partit començava a entrar en un tram decisiu en què els errors es paguen cars i, sobretot, l'equip visitant ho sabia, ja que només creava un mínim perill a pilota aturada o amb centrades des del lateral, sense descuidar mai la defensa. A poc a poc, l'Olot també va interpretar que no s'havien de córrer riscos innecessaris i, amb molt de toc i domini, va controlar el rival i va establir un ritme còmode després de tants minuts.

L'Olot i l'Alcoià van empatar justament un partit que, tot i no veure's cap gol, no va deixar indiferents els aficionats. A la Garrotxa, l'ambició i la fam converteixen els empats a casa en poc substanciosos, però la qualitat del rival s'ha de mesurar i el punt sumat, tot i que ajuda poc, és bo. El proper partit dels olotins serà diumenge a Lleida (17 h).

Alcoià0

Olot0

Publicat a:

-L'Esportiu. Comarques Gironines 08-12-2014 Pàgina 24

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nei9/article/8-esports/52-futbol-catala/802562-es-poc-pero-molt-bo.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss